

[Finansministeren.]

været indregistreret her i Landet — altsaa de brugte Køretøjer — er ansat til 15 pCt., medens Afgiften for de øvrige Køretøjer — altsaa normalt de nye Køretøjer — beregnes efter en særlig Rateskala med Progression paa Prisen. Efter denne Skala kommer Afgiften for et Køretøj til en Værdi af f. Eks. 5 000 Kr. til at andrage et Beløb paa 1 300 Kr., medens der efter Skalaen i den gældende Lov betales 900 Kr. For et Køretøj til en Værdi af 20 000 Kr. svares efter Forslaget 8 800 Kr. i Afgift, medens Afgiften efter gældende Lov andrager 5 650 Kr. Som det fremgaar heraf, ligger Forslagets Afgiftsatser for de nye Vogne højere end Satsene i den gældende Lov, idet man har fundet det rimeligt samtidig med Ændringen i Afgiftens Karakter fra en Indregistreringsafgift til en almindelig Omsætningsafgift at foreslaa en noget kraftigere Beskatning af de nye Motorkøretøjer til Personbefordring, saaledes at det allerede nu fra det offentliges Side klart tilkendegives, at det vil blive tvingende nødvendigt at økonomisere med Anvendelsen af Motorkøretøjer, ogsaa naar Benzintilførslerne faar et mere normalt Omfang.

Som det vil ses af Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 11 og 12, er Grundlaget for Afgiftens Beregning normalt den Pris, der betales for Køretøjet. Der kan dog — saaledes som det ogsaa har været Tilfældet efter den gældende Lov — fremkomme en Del Tilfælde, hvor Købesummen ikke kan lægges til Grund for Beskatningen. I saadanne Tilfælde maa der som hidtil foretages en Vurdering af sagkyndige Vurderingsnævn. Det kan saaledes ikke undgaas, at der fremkommer Tilfælde, hvor der af Hensyn til Afgiften maa kræves Vurdering, selv om der for det paagældende Køretøj maatte være fastsat en Maksimalpris af Prisdirektoratet. Man vil naturligvis fra Administrationens Side søge at begrænse Antallet af saadanne Tilfælde mest muligt, men man kan ikke helt komme uden om den særlige Vurdering som Grundlag for Afgiftsberegning. I øvrigt tror jeg, at man let vil kunne opnaa et praktisk Samarbejde mellem Repræsentanter for Prisdirektoratet og Repræsentanter for Toldepartementet.

Forslagets §§ 8 og 9 indeholder Bestemmelserne om, hvilke Køretøjer der er fritaget for Afgiften. Som hidtil er det foreslaaet, at Lastautomobiler, Ruteautomobiler, Sygeautomobiler, Brandvæsenets og Statens Vogne fritages helt for Afgiften. Ligeledes er der som hidtil foreslaaet Adgang til at nedsætte Afgiften for nye Au-

tomobilrosker til 15 pCt.; for brugte Køretøjer, der skal anvendes til Droskekørsel, er der foreslaaet Adgang til at opnaa fuldstændig Fritagelse for Afgift.

De Penge, der maatte komme ind i Afgift, skal efter Forslagets § 27 anvendes til Vejformaal paa samme Maade som den gældende Indregistreringsafgift. Hvor meget Indtægten vil andrage, er det ikke muligt at udtale sig om. I den sidste Tid har Omsætningen af brugte Motorkøretøjer været meget stor.

Hvor meget de nu trufne Foranstaltninger fra de priskontrollerende Myndigheder vil begrænse denne Omsætning, og hvilken Indflydelse de Afgifter, som her foreslaas, vil faa for Handelen med Biler, er man ifølge Forholdenes Natur ikke i Stand til at skønne over.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Forslaget til hurtigt og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at omtale *Forslag til Lov om Udstedelse af Statsobligationer*.

Ved Lov Nr. 283 af 3. Juli 1942 om Udstedelse af Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Stats-Spareobligationer har man forsøgt at neutralisere en Del af de ledige Penge, der er en Følge af de ekstraordinære Forhold.

Dette er for saa vidt ogsaa lykkedes, som man ved Loven har opnaaet at binde et Beløb, der pr. 30. April d. A. udgjorde ca. 459 Mill. Kr. Heraf var ca. 119,4 Mill. Kr. tegnet i 1¾ pCt.s Statsgældsbeviser og ca. 319,4 Mill. Kr. i Skatkammerbeviser. Resten eller ca. 20 Mill. Kr. er tegnet af Smaasparere i Stats-Spareobligationer.

Det Forslag, jeg her har den Ære at forelægge, er en Videreførelse af Foranstaltningerne fra Juli i Fjor, om end efter noget ændrede Synspunkter.

Som Forslagets første Punkt søges der i § 1 Bemyndigelse for Finansministeren til i Tiden indtil den 30. November d. A. at udstede for indtil 200 Mill. Kr. 2½ pCt.s rentebærende 5-aarige amortisable Statsobligationer og at udbyde disse til pari Kurs. Da disse kortfristede Obligationer udelukkende er tænkt at skulle afsættes til Enkeltpersoner og Erhvervsvirksomheder, der herved faar Mulighed for Anbringelse af de Midler, der for Tiden er indskudt i de private Pengeinstitutter, har man i Lovforslaget indsat en Bestemmelse i Lighed med den, der ifølge Loven af 3. Juli 1942 gælder om Statsgældsbeviser, hvorefter Banker og Sparekasser ikke maa tegne eller tilforhandle sig disse Obligationer, hvorimod de — saa-